

[Bertel Dahlgaard.]

være blevet mindre, og det samlede resultat ville sikkert ligesom her være blevet en mager balance, der kunne indgyde en relativ tryghed. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens bemærkninger her i dag synes kun at bekræfte denne opfattelse.

Lad mig da straks sige om den balance, dette finanslovsforslag udviser, at i tidligere tid under normale og stabile økonomiske forhold ville man have sagt, at den var helt tilfredsstillende, men de særlige omstændigheder, det danske samfund arbejder under i dag, medfører, at glæden over denne balance må være højest blandet, ja, at den rent ud sagt ikke indgyder nogen tryghed. Balancen er alene fremkommet i kraft af en række heldige omstændigheder, som vi ikke tør regne med er vedvarende, samt i kraft af en hårdhændet skatteudskrivning. Hele den ekstraordinære skatteudskrivning, der gennemførtes som kriseforanstaltning i 1950—51, er opretholdt. Tillægsindkomstskatten, værnescakten, den ekstraordinære forhøjelse af forbrugsafgifterne, alt er opretholdt på dette budget. Dernæst bygger budgettet stort set på, at de sidste to års økonomiske konjunkturer og forhold, der kendetegnes ved meget stor høst, fuld beskæftigelse og stigende eksportindtægter, skulle kunne fortsætte også i det kommende finansår.

Det er efter min bedømmelse et budget, hvis grundlag er et maksimum af skatteudskrivning og et maksimum af forventning til en fortsat gunstig regnskabsudvikling i det kommende år. Der er ingen margin til at imødegå svære tider, som mange frygter.

Man kan også illustrere dette forhold på en anden måde. Statens og den fælleskommunale udligningsfonds samlede udgifter var i finansåret 1950—51 2 455 mill. kr. I indværende er statens udgifter 3 765 mill. kr. Det vil sige, at statens udgifter i disse tre år er steget med over 400 mill. kr. om året, og det forslag, der her foreligger, regner for det kommende år atter med en udgiftstigning på omtrent 400 mill. kr. I finansåret 1951—52 udgjorde samtlige skatter til staten og den fælleskommunale udligningsfond 2 770 mill. kr. På finanslovsforslaget for det kommende finansår er disse skatter anslået til 3 950 mill. kr. Det vil sige, at statsskatterne i disse fire år er steget med

ca. 300 mill. kr. om året, og samtidig er det overskud på 400 mill. kr., der var på statsbudgettet i 1950—51, forsvundet. Jeg tror, det inden længe må gå op for alle, at denne linie, som har karakteriseret de sidste års udvikling, ikke kan fortsætte. Man hører ganske vist nogle optimistisk sige: ja, men det hele løber jo da rundt herhjemme, og vi lever gennemgående godt i Danmark, som også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde i dag, og så har vi endda i de senere år kunnet oparbejde et mindre valutaoverskud.

Denne stemning understøttedes forsåvidt af den første del af den højtærede finansministers tale, hvori han sagde, at det ikke så meget er den samlede skatteudskrivning, der er grund til at være utilfreds med, men mere måden, skatterne udskrives på, og at det egentlig ikke er nogen stor statsgæld, Danmark har, når vi sammenligner med andre lande. Jeg må sige, jeg tror, det er sundere at erkende, at med den samlede skattebyrde, vi efterhånden er kommet op på, er det umuligt at fordele skatterne på en sådan måde, at de ikke enten rammer hårdt og uretfærdigt eller også virker hemmende på foretagsomheden indenfor erhvervslivet.

Det undrede mig meget, at den højtærede finansminister ikke i sin tale kunne give folketinget en meddelelse om sine planer med hensyn til kommende skattereformer. Den ene finansminister efter den anden lapper og lapper på skattesystemet. Det er nu 16 år siden, den store skattekommission blev nedsat med det formål at forberede den samlede skattereform, som vi trænger til, med administrative forenklinger, med en rationel byrdefordeling mellem kommune og stat samt med rettelse af en række skattemæssige urimeligheder, som opbygningen, der er foregået stykkevis, efterhånden har medført.

I 13 år arbejdede kommissionen, inden den afgav sin sidste omfattende betænkning. Siden er der igen gået 3 år. Den tidligere finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, lod disse 3 år gå uden at frugtbar gøre kommissionens betænkninger gennem forslag i folketinget. Først en måned før hans tredje rigsdagssamling var omme, fremsatte han her i folketinget et enkelt afsnit af en samlet skattereform. Man skulle